

רע"פ 2082/14 - גאנם אבו היג'א, מחמוד המאם נגד משטרת מרחב חוף מטה מרחב חוף חיפה

בבית המשפט העליון

רע"פ 2082/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשים: 1. גאנם אבו היג'א
2. מחמוד המאם

נגד

המשיבה: משטרת מרחב חוף מטה מרחב חוף חיפה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
חיפה (כב' השופט א' טובי) מתאריך 13.03.2014 ב-
ע"ח 6824-03-14

בשם המבקשים: עו"ד יואל גולדברג

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה (כב' השופט א' טובי) מתאריך 13.03.2014 ב-ע"ח 6824-03-14, בגדרה נדחה ערר שהוגש על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ע' קוטון) מתאריך 20.2.2014 ב-ה"ת 53947-01-14.

תמצית העובדות וההליכים הקודמים

עמוד 1

2. נגד המבקשים, בעלים של חברת איסוף גרוטאות מתכת, מתנהלת חקירת הונאה בחשד לביצוע עבירות מרמה, עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנות הון, תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון), וכן בשל עבירות מס. במסגרת החקירה נתפסו מידי המבקשים המחאות דחויים בסך של 280,000 ש"ח (להלן: המחאות).

3. לטענת המבקשים, המחאות נמסרו להם בגדרי עיסקאות "לגיטימיות", ולעסקאות אלה אין כל קשר לחשדות המיוחסים להם בעניין חקירת ההונאה. בנוסף, תפיסת המחאות גורמת לטענתם, לפגיעה קשה בעסקם ובפרנסתם. משכך, הגישו המבקשים בקשה להחזר תפוס.

4. בית משפט השלום הנכבד דחה את בקשתם, וביסס את קביעתו זו על שלושה אדנים:

(א) בית המשפט קבע כי בידי המשיבה ישנן ראיות המקימות חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקשים.

(ב) טרם חלפה התקופה המירבית להחזקת תפוס הקבועה בסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: הפסד"פ).

(ג) המשיבה התכוונה לחלט את שווי המחאות עם תום ההליך הפלילי, ככל שישתים בהרשעתם של המבקשים.

5. על החלטה זו עררו המבקשים לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את הערר מנימוקיו של בית משפט השלום, תוך שהוא מוסיף ומציין כי ייתכן אף שהמחאות יידרשו כראיות בהליך הפלילי, ככל שיוגש כתב אישום כנגד המבקשים. בית המשפט לא התעלם מן הפגיעה הכלכלית שתפיסת המחאות עלולה לגרום למבקשים, אך עם זאת, הותיר את החלטתו של בית משפט השלום הנכבד על כנה.

מכאן בקשת הרשות לערור שלפני.

עיקר טענות הצדדים

6. המבקשים טוענים כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה כשלא הורה על החזרת המחאות למבקשים, זאת בעיקר נוכח טענתם, שלפיה המחאות נעשו במסגרת "עיסקאות לגיטימיות", ועל כן אין לתפוס את המחאות על מנת לאפשר את חילוטן בסופו של ההליך. עוד טוענים המבקשים, כי גם אם המחאות עשויות לשמש כראיה בהליך פלילי, ניתן להשתמש בחלופות ראייתיות שיפגעו באופן פחות במבקשים. לבסוף, המבקשים מדגישים את הצורך שלהם בהמחאות לשם כיסוי עלויות המחיייה של המבקשים ובני משפחותיהם.

7. המשיבה טוענת כי הבקשה לא מעלה סוגיה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או שנגרם למבקשים "עוול קשה" ולפיכך אין הבקשה מצדיקה דיון ב"גלגול שלישי". לגופם של דברים סומכת המשיבה את ידה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד.

דיון והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא בקצרה את נימוקי לקביעה זו מיד בסמוך.

9. הלכה כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן כאשר מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מענייני הפרטי של המבקש. או כאשר ניתן להצביע על קיומן של נסיבות חריגות במכלול, המצדיקות הידרשות נוספת לענייניו של המבקש (ראו למשל: בש"פ 2416/12 מסארווה נ' מדינת ישראל (3.4.21012); בש"פ 3190/14 ארזון נ' משטרת ישראל (25.6.2014) (להלן: עניין ארזון)).

10. הבקשה שבפני איננה עומדת בתנאים הנ"ל. המבקשים לא השכילו להצביע על כל שאלה, אשר חורגת מעניינם הפרטי. המבקשים גם לא הראו כי נפל פגם משמעותי בתפיסת ההמחאות, אשר נעשתה מכוח סעיף 32 לפסד"פ ובשילוב סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון לגבי רכוש הקשור לביצוע העבירה, או למצער לגבי רכוש בשווי פירות העבירה, וזאת על מנת לשמור את האפשרות לחלט את הרכוש בתום ההליך המשפטי (השוו: עניין ארזון; וראו גם פסק דינו של השופט א' שהם ב-ב"ש (ת"א) 91455/02 פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה נ' צין דוד יעקב (11.7.2002)). משכך, טענותיהם של המבקשים לא מעידות גם על נסיבות חריגות המצדיקות מתן רשות לערור.

11. נוכח כל האמור - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בתמוז התשע"ד (1.7.2014).

שׁוֹפֵט